

ת"פ 32595/11/13 - מדינת ישראל נגד י ר

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 32595-11-13
02 נובמבר 2016

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

י ר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמית חומרי

ב"כ הנאשם עו"ד אלון קוצר

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם יליד 1939, הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג, לאחר שכתב האישום נגדו תוקן במסגרת הסדר.

הנאשם, הורשע בכך שבתאריך 29.9.13, תקף את אשתו לה היה נשוי בשנית כ- 28 שנים, בכך שאחז בצווארה ובהמשך משך בשערה ובעט בה.

במועד הכרעת הדין - 26.10.14, בפני כב' השו' שמואלי נגה, הוסכם על הצדדים כי שירות המבחן ידרש להגשת תסקיר ובמידה והתסקיר יהא חיובי, המאשימה תעתור למאסר מותנה והתחייבות, אולם ככל שיוגש תסקיר שלילי, עמדתה העונשית של המאשימה תהיה לעבודות שירות ואילו הסניגור יטען באופן פתוח.

מתסקיר שירות המבחן, מיום 30.4.15, עולה כי הנאשם שירת בצבא בשירות מלא, השתתף במלחמות ישראל, לאחר עמוד 1

שחרורו עבד בבניין, בהמשך במפעל אולם עבודתו הופסקה בהיותו בן 50, לאור סגירת המפעל ומאז אינו עובד.

מצבו הרפואי של הנאשם הקשה עליו להשתלב מחדש בשוק העבודה וכיום מתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי.

הנאשם וזוגתו מוכרים לשירות המבחן, בת הזוג השתתפה בעבר בקבוצה טיפולית.

שירות המבחן בתסקיר מתייחס לכך שהנאשם משליך את האחריות למעשיו על התנהלות אשתו, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד, זאת בדגש על כך, שבמועד הגשת התסקיר, הליך הגירושין וההסכמים בין הצדדים, טרם הושלם.

שירות המבחן בתסקיר התייחס לכך שהרחקה בין המתלוננת לנאשם, מפחיתה באופן משמעותי את הסיכון להישנות התנהגות אלימה.

סופו של יום, על אף חלקים שליליים בתסקיר, ממליץ שירות המבחן שבמידה ולא יוטל עונש מאסר ממש במסגרת ההסדר שבין הצדדים, מוצע מאסר מותנה ופיצוי וכן שהייה במסגרת בה שהה בנהריה.

מאז הגשת התסקיר ועד היום, חלפה למעלה משנה.

לעניין נתוני עברו הפלילי של הנאשם, יאמר כי לחובתו הרשעה אחת בגין שתי עבירות איום שביצע בשנת 2012.

ב"כ המאשימה, סבר, שיש להעמיד את מתחם הענישה בענייננו על מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין מאסר בן שנה, תוך הפניית לחלקים שליליים בתסקיר.

מנגד, סבר הסניגור כי על המאשימה לכבד את ההסדר אליו הגיעו ובהינתן ההמלצה הסופית של שירות המבחן, היה אף על המאשימה לעתור בטיעוניה העונשיים לאימוץ המלצותיו.

כאמור מאז הוגש התסקיר ועד היום חלפה למעלה משנה.

בחודש יוני 2016 התגרש הנאשם מאשתו לה היה נשוי מזה 28 שנים.

שירות המבחן בתסקירו העריך רמת סיכון גבוהה, אולם יש להניח בסבירות גבוהה כי רמת הסיכון למתלוננת פחתה באופן משמעותי, בראש ובראשונה משום שמאז הספיקו בני הזוג להתגרש, חלפה תקופה ארוכה במהלכה נמכר ביתם המשותף של בני הזוג, הנאשם עבר להתגורר ברמלה, במקום מרוחק מן המתלוננת והרי אף על פי עמדת שירות המבחן ריחוק גיאוגרפי הינו גורם מפחית סיכון.

אף שעמדתה העונשית של המאשימה ככלל הגיונית, בענייננו הן לאור ההסדר שבין הצדדים והן משום אותם נימוקים עליהם עמד הסניגור, ניתן לקבל עמדתו לעונש.

מעבר למפורט, חלה החמרה במצבו הרפואי של הנאשם הנושא תעודת עיוור ואף סובל ממחלת הסרטן (יוער, כי נחשפתי במסגרת הליך אחר לאישורים רפואיים אודות מחלותיו של הנאשם).

בהינתן, סוג העבירה, שחומרתה אינו ברמה גבוהה, ניתן במקרה דנן להסתפק בענישה צופה פני עתיד, שמביאים בחשבון את מכלול השיקולים והנסיבות לרבות העדר עבר פלילי מכביד.

אשר על כן, בהביאי בחשבון את האיזון הראוי בין האינטרסים עליהם עמד התובע לבין שיקולי הקולא כפי שעמד עליהם הסניגור הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג תקיפה.

2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,500 ₪, שלא יעבור תוך שלוש שנים, עבירה מסוג תקיפה. היה ולא יחתום יאסר למשך שלוש שנים.

מצאתי לנכון שלא להורות על רכיב פיצוי לפי שהמרכיב לא היווה חלק מן ההסדר ולאור שהצדדים ניתקו את הקשרים ביניהם לפני תקופה ארוכה.

עותק לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ז, 02/11/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת